

Bo Sedmi pečat ostal?

Jaroslav Skrušny, urednik tujih igranih sporedov na TV Slovenija: Komercialna televizija si po svoje oblikuje program, nacionalna TV pa ima določene predpisane naloge, in že zaradi njih odstotek gledanosti seveda ne more biti vodilni kriterij. Foto: Bojan Velikonja

Zdenko Vrdlovec

LJUBLJANA – Na TV Slovenija morda ni toliko filmov na teden, kot jih je na komercialnih televizijah, zato pa ima »nacionalka« dve drugi in pomembnejši prednosti: prvič, predvajanje filmov ni zmasakrirano z oglaševalskimi spoti, in drugič, obstaja program Sedmi pečat, ki je tako rekoč zaščitna znamka za kvaliteten film. Prav ta program je med vsemi filmskimi termini na TVS tudi najbolj gledan (lani si je filme ob sredah zvečer ogledalo po 110.000 gledalcev), in prav ta program je bil deležen kritike novega direktorja TVS Jožeta Možine. Urednik uredništva tujih igranih sporedov **Jaroslav Skrušny** nam je povedal, da je »direktor TVS ob asistenci svojega pomočnika Igorja Pirkoviča večkrat izrazil nezadovoljstvo nad gledanostjo nekaterih filmov, ki smo jih predvajali v letošnji poletni sezoni, in celo pretil s sankcijami, če ne bo prišlo do vsebinske prenove tujih igranih filmov, zlasti v tako imenovanem prime timu«.

Najbrž ni televizije, ki bi bila ravnodušna do stopnje gledanosti svojih oddaj, toda to še ne pomeni – vsaj ne za nacionalno televizijo – da naj bi merilo gledanosti postalo edini ali vodilni kriterij za oblikovanje programov.

Komercialna televizija si po svoje oblikuje program, nacionalna TV pa ima določene predpisane naloge, in že zaradi njih odstotek gledanosti seveda ne more biti vodilni kriterij. Dejstvo je, da je televizija že nekaj časa največji »kinematograf« v deželi; naš filmski termin Sedmi pečat doseže pet- do sedemodstotno gledanost, se pravi do 150.000 gledalcev na večer, kar je številka, ki jo celo največje filmske uspešnice pri nas težko dosežejo v kinu. To dejstvo pomeni, da lahko televizija s svojim filmskim programom pomembno vpliva na senzibilnost gledalcev za kvaliteten film, kar nas zavezuje, da skrbno pretehtamo naš filmski program. Še posebej, če upoštevamo še kinematografsko situacijo, kjer prevladujejo komercialni filmi: saj obstajajo tudi art kine, vendar dvomim, da je njihov obisk primerljiv z gledanostjo filmov na televiziji, kar pomeni, da je nacionalna TV morda edini medij, ki posreduje tisto, kar naj bi bil film kot umetniška forma.

.....

Dejstvo je, da je televizija že nekaj časa največji »kinematograf« v deželi, kar pomeni, da lahko televizija s svojim filmskim programom pomembno vpliva na senzibilnost gledalcev za kvaliteten film.

.....

Toda vsi filmi na TVS se mi ne zdijo ravno umetniški...

Prav kot nacionalna TV si tudi ne moremo in ne smemo dovoliti, da bi, kar zadeva filmski program, postali nekakšna enklava za cinefile. Vsi filmski termini so programsko različno profilirani: na sobotno popoldne je družinski film, v poznem večernem terminu je avtorski ciklus (s krajšimi retrospektivami pomembnih režiserjev), ob ponedeljkih so predstavljena dela in osebnosti iz evropske kulturne dediščine, ob četrtek tuje, tj. neameriške in neevropske kinematografije, itn. Skratka, tako z izborom tujih filmov, pri katerih upoštevamo tudi žanrsko pestrost in dajemo poudarek evropski kinematografiji, kot nadaljevanj (med katerimi prevladujejo tiste, ki temeljijo na literarnih delih ali predstavljajo zgodovinske osebnosti) se naša redakcija vidi v vlogi sooblikovalca kulturne zavesti današnjega gledalca nacionalne televizije in si prizadeva za programsko linijo, ki javno televizijo razlikuje in odlikuje v primerjavi s komercialno konkurenco v slovenskem medijskem prostoru. Prav zato se mi zdi zahteva, da bi Sedmi pečat, ki pomeni tradicijo najboljših in tudi najbolj gledanih filmov na TVS, odprli ameriškim blockbusterjem, poskus degradacije statusa javne nacionalne televizije.